

Jézus Urunk tanítása

2022. november 4.

Jézus Krisztus Urunk:

Köszöntöm testvéreimet a mai napon, akik elfogadtátok hívásomat, és engedelmeskedve elzarándokoltatok, hogy a mai nap ismételten ünnep legyen számotokra.

A mai nap tanítása felétek arról szólt¹, hogy ebben a hónapban ugye jelen van a Krisztus Király ünnepe – az *Evangélium-tanítást*, amelyet megadtam számotokra, Jézus az Örök Király. És ahogy Hozzája fordul a felfeszített:

– Uram, ne feledkezzél el rólam, ha majd országodba térsz.

Ez számotokra is fontos lehet, hisz néha nálatok is vannak problémák, fájdalmak, bánatok, szomorúságok, néha úgy érzitek, hogy nem mindig a szerint van jelen a cselekedet, ahogy elképzeljük. Hisz ha csak a két felfeszítettéről beszélünk, az egyik megmaradt a felfeszítése után is gonosztevőnek, hisz még akkor sem szállt önmagába, hogy mérlegelje a cselekedeteit a tetteikben, hanem még ott is, az *Írás* szerint ugye, hogy ő Jézusnak támad:

– Ha valóban Te vagy a Názáreti, az Isten Választottja, akkor segíts Magadon, és segíts rajtunk!

A segítségre szüksége van neki, de hogy önmagába nézzen, és a hibáin elgondolkodna, azt nem teszi meg, csak a segítséget várja.

Hányszor és hányszor vagyunk így jelen a földi életünkben, pedig semmi mást nem kell tenni, csak időnként mérlegelni, önmagunkba nézni, elmélkedni, és rádöbenni, hogy „talán nem ez a helyes út a meghívásomban”. A meghíváshoz és a küldetéshez szükség van a kegyelemre a szeretetben, amely felétek és reátok áradhat, s ami által megváltozik mindaz, ahogyan jelen vagy a mindennapokban.

Krisztus Király, az Örök Király, amin el lehet gondolkodni, hogy Ő vállalta a Golgotát, e kereszthalált, mert ez által tudott segítséget nyújtani mindazoknak, akik bíznak Benne, akik várják Tőle a kegyelmet a segítség szeretete révén.

De vannak olyanok a testvérekben, akik még nem ismerték fel Őt, nem tudják elfogadni, valami hiányzik nekik, valamire szükségük van, de még nem ismerték fel a kegyelmet, a jelenlétet, a tanítás mondanivalóját.

Fontos, hogy ezekről elmélkedve, önmagunkba nézve, és várni a segítséget. Mert ugye, ha csak a mai tanításról beszélünk, hogy is kezdődik az *Evangélium*?

Abban az időben, mikor Jézust keresztre feszítették, a nép sokasága bámészkodott, a főpapok megalázták, csúfolták és gúnyolták, mert ugye ők nem hittek, hogy valóban Jézus az Isten Választottja. Ők ezt a mondatot és ezeket a szavakat odamondták, de nem azért, mert hittek benne, hanem azért, hogy megalázzák. De

¹ Ezen a napon a Golgota előtti ajándék-tanítás a következő volt: *A keresztfeszítés* (Lk 32–43).

ez mind még nem volt elég, akkor még a katonák is ugye csúfolják, gúnyolják, ecettel itatják, és nevetnek Rajta. És azt mondják:

– Ha már Király, ha Ő a Messiás, hát segítsen Magán!

S ehhez még párosul ugye az a tanítás része, amikor a felfeszített is a gúnyt, a megaláztatást mondja. De hozzáteszi önmaga számára a segítségnyújtást, mert arra szüksége volna, hogy ha megkaphassa, hogy: „Megszabadítod Önmagad, és segítesz rajtam, rajtunk. Mert az jó lesz, de hogy hiszek abban, hogy Ő az Örök Király, a Megváltó, Isten Választottja, azzal nem foglalkozni.”

El kell gondolkodni, hogy valójában most e ünnep, amely előtt álltok, hogyan elevenedik meg előttetek, rajtatok és bennetek, hogyan próbáljátok felismerni és elfogadni, hogy Jézus az Örök Király, aki figyel azokra, akik Hozzá fordulnak, akik kérik a segítséget, és akik bíznak Benne, felismerik a meghívását a küldetés követéséhez, és akkor már testvéreivé válhatnak e szeretet, kegyelem által. S akkor nem csak az van előttük, hogy „ha Te vagy a Messiás, akkor segíts Magadon, és segíts rajtunk”. Mert itt a mondanivalóban azt próbálja tükrözni: „Hát, ha Magán segít, akkor segítsen rajtunk is. És ha megkapom a segítséget, akkor még gondolkodhatok, hogy elhiszem-e, vagy nem, hogy valóban Ő az Örök Király, aki vállalta a kereszthalált az emberiség megmentéséért, a felismerésért, a küldetésért és a követésért.”

Ezek mind-mind jelen vannak számotokra, hisz mikor a tanításokat adom felétek, az mindig összekapcsolódik egy-egy *Evangéliummal*. És ha az *Evangéliumot* ismered, elfogadod, megpróbálsz a szerint élni és cselekedni, akkor a tanítás segítséget nyújt számodra, hogy hogyan és miképpen haladhass tovább e meghívott úton, amely kegyelmet, szeretetet, ajándékot, békét, türelmet áraszt-hat felétek, ami által megerősödve elfogadjátok az élet apró ajándékát, amellyel megajándékozva érzed magad.

De ha ez az apró ajándék nincs jelen minden nap, az nem azt jelenti, hogy el lettél felejtve, és ha Hozzám, Jézus Krisztus Uradhoz fordultál, akkor nem hallgatlak meg. Sokszor és sokszor elmondottam felétek, számotokra, hogy a türelemnek ugyanolyan fontos szerepe van a mindennap-jelenlétetekben, ami által elcsendesülve, önmagatokba nézve várhattok türelemmel azon segítségnyújtást, amiért talán fohászkodsz, amire szükséged van, s akkor reátok áradhat a kegyelem, ami által erőt érzel szívedben, lelkedben és egész lényedben. És akkor valóban hiszel abban, hogy az Örök Király figyel reád, elfogadja, mikor azzal a kéréssel fordulsz vagy fordultok: „Uram, ne feledkezzél el rólam, amikor országodba térsz.”

Erre az Örök Király válasza: „Ne félj, még ma Velem leszel a Paradicsomban.”

De a Paradicsomot nem kimondottan a földi életben tapasztalod meg, hanem amikor az Örök Haza felé haladsz, és mikor bejutsz az Örök Hazába, és megtapasztalhatod az Örök Király szeretetének Paradicsomát, amelyben eggyé válhatsz a kegyelemmel, s eggyé válhatsz, hogy a test és a lélek szétvált, a test itt maradt a földi életben, de a lélek elindult az Örök Hazába, hogy eggyé válhasson az Örök Haza Paradicsomának kegyelmében és ajándékában.

És hogy ha ezeket mind-mind felismeritek, elfogadjátok, és e szerint szeretnétek élni és cselekedni, akkor ti nem olyan testvérekké váltok, mint a nép sokaságának báméskodói, a főpapok gúnyjai, a katonák megítélései és a fel-feszített szintén gúnya, és a gúny mellett: „Hát, ha Magadon segítesz, hát akkor már segíthetsz rajtam is!” – ilyen könnyedén, át nem gondolva, mondva, hogy „valójában mi az, amire várnék, de hogy megkapom-e, azzal már nem törődöm”. Mert a lélek, amely bennetek van, amely táplál és erőt ad, az fontos, hogy működhessen rajtatok, bennetek. És hogy ha valamit nem ismersz, ha valamit nem fogadtál el, soha nem késő önmagatokba nézni, csendet teremteni, elmélkedni, és rádöbenni, hogy a kegyelem hogy’ árad felétek, hogyan fogadhatod el, és hogyan engedted meg, hogy működjön rajtatok és bennetek. És akkor az Örök Királyhoz tartozhatsz, aki felismeri azokat, akik azt mondják Feléje: „Ne feledkezz el rólam, amikor országodba térsz.”

Ennek reményében árasztom reátok kiválasztott Mária testvérem által áldásomat, hogy ma az Örök Király szeretete, kegyelme áradjon reátok, töltse be szíveteket, lelketeket, és engedjétek meg, hogy működjön rajtatok és bennetek, s akkor felismered a meghívott utat a küldetésed, követésed részében.

Az Atya, a Fiú, a Szentlélek kegyelmével áradjon reátok, töltse be szíveteket, lelketeket, egész lényeteket, s engedjétek, hogy működjön rajtatok és bennetek a küldetés felismerésének követésében.

Jelen lévő testvérek:

Dicsőség Neked, Istenünk!